

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 891 din 03.12.2019

Dosar nr.: 156/2019

Petiția nr.: 1337/15.03.2019

Petentă:

Reclamată: Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”

Obiect: efecte discriminatorii în urma emiterii unei Decizii de către Rectorul Universității de Medicină și Farmacie “Carol Davila” București

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

.....

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” – Bd. Eroii Sanitari 8, București

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Retragerea atribuțiilor specifice activității administrative și didactice, de coordonarea disciplinei A.T.I., Spitalul Universitar de Urgență București. Departamentul 14

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin.4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adresei nr. 1483/21.03.2019, a citat părțile pentru data 16.03.2019.

5. Prin intermediul aceluiași adrese, Colegiul director a invocat din oficiu excepția necompetenței C.N.C.D. pentru aspectele privind înlăturarea consecințelor faptei de discriminare și restabilirea situației anterioare.

6. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

7. Petenta, Șef Lucrări al Disciplinei A.T.I. a Spitalului Universitar de Urgență București și Șef de Disciplină în cadrul Secției Clinice de A.T.I. din cadrul aceluiași spital, consideră că este discriminată prin emiterea Deciziei 340/26.02.2019 de către Rectorul Universității de Medicină și Farmacie “Carol Davila” București. Astfel, decizia menționată prevede faptul că atribuțiile pe care aceasta le desfășura, de coordonare a disciplinei A.T.I. vor fi preluate de la 26.02.2019 de către o altă persoană, în speță Decanul Facultății de Medicină, profesor

universitar la Disciplina de Ortopedie și Traumatologie din cadrul aceleiași spital.

8. Petenta solicită C.N.C.D. constatarea nulității absolute a Deciziei, pe care o consideră netemeinică și nelegală și dispunerea reluării de către aceasta a atribuțiilor de coordonare a activității administrative și didactice a Disciplinei A.T.I.

9. Petenta consideră că a fost înlocuită în mod abuziv din funcția de Șef de Disciplină, i s-a adus prejudiciu de imagine în societate, în rândul colegilor medici, medicilor rezidenți dar și a studenților acesteia, întrucât consideră că și-a îndeplinit atribuțiile specifice funcției, neexistând niciun motiv pentru înlocuire.

10. Petenta mai precizează faptul că reclamatul nu și-a motivat decizia, atribuțiile fiind transferate altei persoane deși aceasta și-a îndeplinit atribuțiile în mod legal, nu a săvârșit vreo abatere disciplinară și nu a încălcat în vreun mod Regulamentul Intern al Universității de Medicină și Farmacie "Carol Davila" București.

11. Deși nu se menționează nimic cu privire la petentă în cadrul Deciziei menționate, prin atribuirea postului de Șef de Disciplină în cadrul Secției Clinice de A.T.I. a Spitalului Universitar de Urgență București altei persoane este generată încetarea ocupării de către petentă a postului menționat.

12. Regulamentul Intern al Universității de Medicină și Farmacie "Carol Davila" București stipulează condițiile ce trebuie îndeplinite pentru ocuparea postului de coordonator de program: a) să fie cadru didactic universitar (profesor, conferențiar sau șef de lucrări), să fie șef de disciplină, șef de departament, șef de laborator sau farmacist – șef, certificat în specialitatea programului. Față de aceste condiții, petenta precizează că înlocuitorul acesteia nu îndeplinește condițiile prevăzute în regulament. Mai mult, acesta are o specializare în disciplina Ortopedie – Traumatologie, fiind și Șeful de Secție al Spitalului Universitar de Urgență București.

13. Petenta precizează că măsura de transfer a atribuțiilor a fost una abuzivă, a fost luată exclusiv pe baza preferințelor personale ale organelor de conducere ale Universității menționate, petenta considerând ca fiind o măsură discreționară, discriminatorie, fiind singura persoană înlocuită din această funcție de Șef de disciplină.

Susținerile reclamatei:

14. Reclamata, în punctul de vedere înregistrat 2100/15.04.2019, invocă excepția necompetenței C.N.C.D. privind constatarea nulității absolute a Deciziei 340/26.02.2019.

15. Totodată, aceasta precizează că faptele sesizate nu intră sub incidența O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, având în vedere faptul că solicitarea petentei de a relua atribuțiile administrative și didactice nu intră în sarcina C.N.C.D.

16. Reclamata precizează faptul că față de disciplina de Anestezie și Terapie Intensivă au existat o serie de sesizări și situații conflictuale, astfel încât Consiliul de Administrație al Universității au hotărât prin Decizia 340/2019 acordarea unui mandat special pentru Decanul Facultății de Medicină.

17. Astfel, acesta a preluat coordonarea activității administrative și didactice a disciplinei. Necesitatea nominalizării a fost determinată de analiza din Consiliul de Administrație a numeroaselor iregularități administrative și didactice semnalate de către membrii comunității academice, studenți și medici rezidenți.

18. Totodată, reclamatul menționează că nu există criteriu de discriminare ce poate fi reținut

în sarcina Universității de Medicină și Farmacie "Carol Davila".

V. Motivele de fapt și de drept

19. Potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor publicată în M.Of. nr. 348 din 6 mai 2008, „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”.

20. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, pentru anularea Deciziei 340/26.02.2019 emisă de către Rectorul Universității de Medicină și Farmacie "Carol Davila" București.

21. Colegiul director urmează să admită excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției urmând să analizeze în ce măsură aspectele sesizate sunt de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

22. Astfel, Colegiul director urmează să analizeze dacă efectele Deciziei 340/2019 emise de către Rectorul Universității de Medicină și Farmacie "Carol Davila,, București, au produs efecte discriminatorii față de petentă. Astfel, petenta consideră discriminatorie decizia prin care i s-au transferat o serie de atribuții ale sale altei persoane care nu îndeplinește condițiile prevăzute în Regulamentul Intern al Universității de Medicină și Farmacie "Carol Davila" București.

23. Pe fond, în strânsă legătură cu obiectul petiției și incidența acestuia la prevederile O.G. nr. 137/2000 republicată, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin. 1 din O.G. 137/2000.

24. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit pe baza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

25. În drept, sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este raportat la apartenența lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Ca atare, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai din cauza apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 alin. 1 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe

bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamante (pârâtului).

26. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situația discriminării indirecte, ne plasăm în câmpul de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din discuție un raport de cauzalitate direct, însă în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis. În ceea ce privește existența acestei legături de cauzalitate între tratamentul diferit și criteriul interzis s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

27. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

28. De asemenea, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit pe baza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

29. Raportat la cele de mai sus, Colegiul director trebuie să analizeze dacă reclamata i-a încălcat petentei un drept recunoscut de lege în baza unui criteriu interzis. Din sesizare și documentele depuse la dosar se reține că petenta se consideră discriminată de reclamant, încălcându-i-se dreptul educație pentru copilul minor, cu dizabilitate, nefiind aprobată înscrierea acestuia la școală. Totodată, aceasta consideră că-i este încălcat dreptul la demnitate, referindu-se la o conversație telefonică în cadrul căreia, reprezentanții reclamantei au folosit termenul de ”handicapat” repetitiv și în sens peiorativ.

30. Astfel, din analiza documentelor la dosar, Colegiul reține faptul că petenta nu a indicat un criteriu în conformitate cu O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, în baza căruia s-ar fi săvârșit presupusa faptă de discriminare.

31. Mai mult, aceasta susține că nu cunoaște motivele pentru care s-a produs respectiva faptă, aceea de transfer a atribuțiilor pe care le deținea petenta către o altă persoană. Persoana este contestată de petentă în privința îndeplinirii condițiilor de ocupare a respectivei funcții, deținută anterior de aceasta. Petenta susține că reclamatul nu și-a motivat decizia de transferare a atribuțiilor.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru anularea Deciziei 340/26.02.2019 a Rectorului Universității de Medicină și Farmacie "Carol Davila" București.
2. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare. Lipsă criteriu.
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: -

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita:

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA - Membru

Data redactării: 04.12.2019, M.L./A.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.